

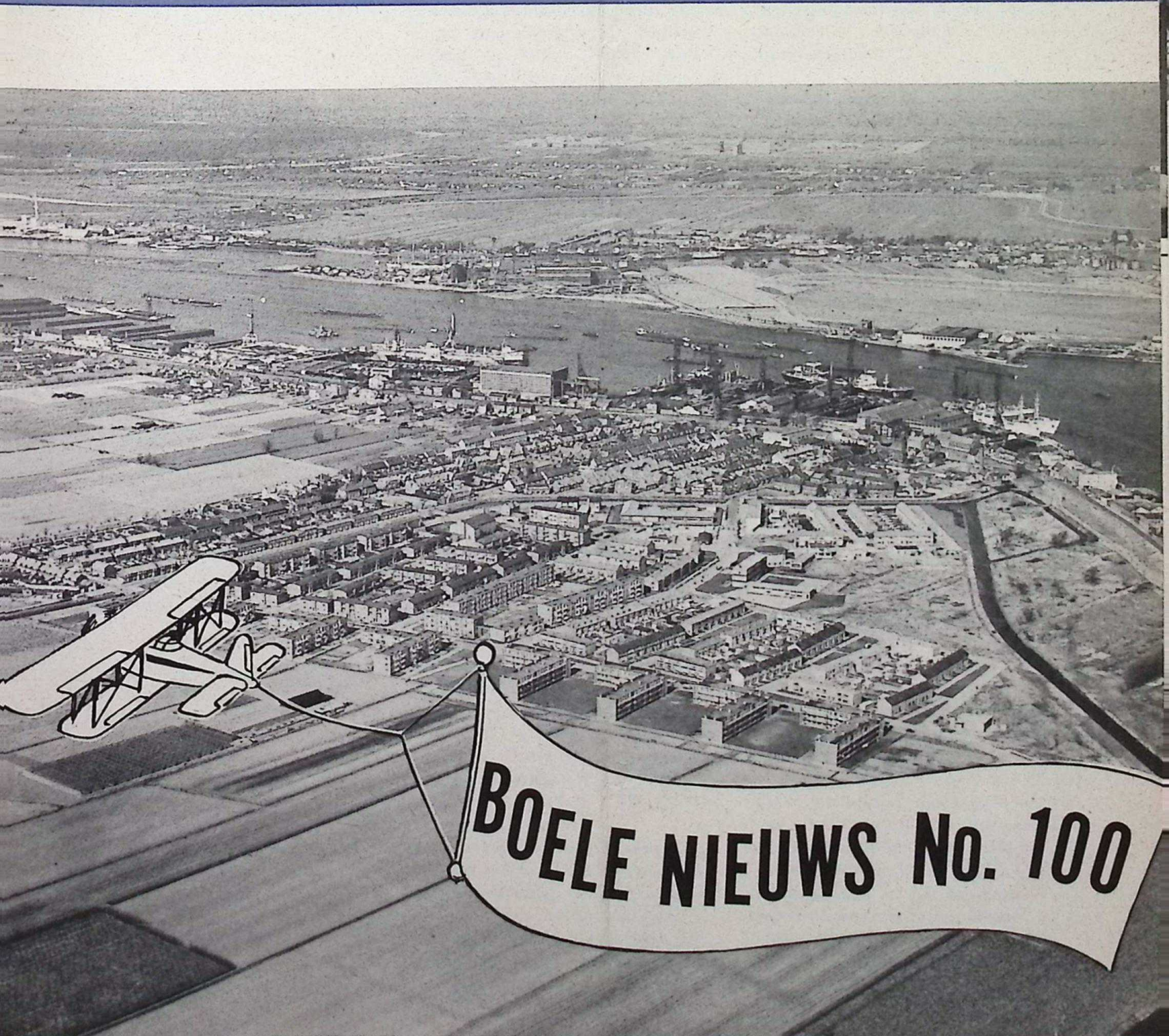
VERSCHEINT MAANDELIJKS

Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. — BOLNES

FEBRUARI 1967 No. 100

De foto op de voorzijde dateert van 1964

Redactiecommissie:

J. G. v. Beek
G. de Jong
E. H. Koch

Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of
gedeeltelijk, worden overgenomen.

Bij het honderdste Boele-Nieuws

Het is nog niet zo lang geleden, dat we ter gelegenheid van het 10-jarig jubileum van Boele-Nieuws een enkel woord in het betreffende jubileumnummer schreven. Het was de uitgave van februari 1964.

Nu, drie jaar later, zijn we weer aan een opmerkelijk feit toe, want u leest op 't ogenblik de honderdste uitgave. En evenals drie jaar geleden willen wij ook nu graag onze bijdrage leveren aan het bijzondere tintje, dat Boele-Nieuws no. 100 behoort te hebben, want het bereiken van dat getal bewijst, dat het blad levensvatbaarheid heeft, sterker nog, we geloven, dat het zich zo ontwikkeld heeft, dat het node gemist kan worden.

De ontwikkeling, op economisch, technisch en sociaal gebied heeft ertoe geleid, dat het gezichtsveld van de mens enorm is uitgebreid. De voorlichting die wij op alle gebied krijgen, is uitgegroeid tot een hoogte, die we enkele tientallen jaren geleden voor onmogelijk gehouden zouden hebben. Als er aan het andere einde van de wereld iets belangrijks gebeurt, dan heeft men in korte tijd alle details in woord en beeld in de huiskamer. Verwikkelingen van godsdienstige, politieke of levensbeschouwelijke aard worden ons terstond door deskundigen van alle schakeringen en groeperingen uiteengezet.

Dat alles heeft geleid tot de gelukkige omstandigheid, dat we tengevolge van het medeweten, ons veel meer bewust zijn gaan worden van onze plaats in de samenleving, ondanks het feit dat we lang niet altijd direct bij alle gebeurtenissen betrokken zijn.

Hoeveel te meer geldt dit voor dat gedeelte van ons leven, dat zich op het bedrijf voltrekt.

Hier zijn we wel direct bij de gebeurtenissen betrokken en het is vandaag niet meer voldoende, dat u alleen maar op de hoogte bent van het afgebakende gedeelte, dat u tot taak in het bedrijf kreeg. U dient niet alleen te weten hoe en wanneer u die taak verrichten moet, ook het waarom en het waarvoor is belangrijk geworden. En dit is hetgeen, wat wij als directie van harte toejuichen: het medeweten, waardoor we positiever ten opzichte van het werk in het bedrijf komen te staan. Het medeweten in het bedrijf, het kennen van haar mogelijkheden, moeilijkheden, problemen en haar prestaties kweekt een geest van saamhorigheid, is bevorderlijk voor het plezier, dat we in de uitoefening van ons vak moeten hebben en kan ons van het bedrijf doen spreken als van ons bedrijf.

Het personeelsblad heeft zich aangediend als een goed communicatiemiddel en verstrekt u maandelijks al het bedrijfsnieuws, de verslagen van de besprekingen in de Ondernemingsraad en commissies, wetenswaardigheden over ons werk en over onze collega's, en over vele dingen die rechtstreeks of zijdelings in verband met werk en bedrijf staan.

Nu dit voor de honderdste maal is gebeurd, spreken we de wens uit, dat ons personeelsblad zich in een grote belangstelling zal mogen blijven verheugen.

De Directie.

JUBILEUM

5

9

Natuurlijk mag in de honderdste uitgave van Boele-Nieuws een prijsvraag niet ontbreken.

We hebben in dit geval gezocht naar een puzzle, die enigszins in verband staat met literatuur en we menen dat gevonden te hebben door Uw kennis van de taal te testen.

Om precies te zijn: U moet spreekwoorden en gezegden raden.

Op deze pagina's ziet U twaalf foto's of samenvoegingen van foto's en tekeningetjes. Van elk van deze twaalf afbeeldingen kunt U een spreekwoord of gezegde afleiden. 't Zij door de handeling die op de afbeeldingen wordt verricht, 't zij doordat de naam van de gefotografeerden U op een idee brengt, 't zij dat. . . . nou ja, U bekijkt het maar eens. Op het inliggende formuliertje kunt U de gevonden oplossingen invullen. Ook als U niet alle spreekwoorden gevonden hebt, kunt U toch beter het formulier inleveren, want het is best mogelijk dat niemand twaalf goede antwoorden heeft. Altijd meedoen dus! Bovendien worden onder *alle* inzenders, goed of niet goed, 10 fraaie bureau-agenda's 1967 verloot. Ook de hoofdprijzen blijven in het literaire vlak, want ze bestaan uit boekenbonnen ten bedrage van het jubileumgetal honderd. Als volgt verdeeld:

1e prijs boekenbon van f 30,—

2e prijs boekenbon van f 25,—

3e prijs boekenbon van f 20,—

4e prijs boekenbon van f 15,—

5e prijs boekenbon van f 10,—

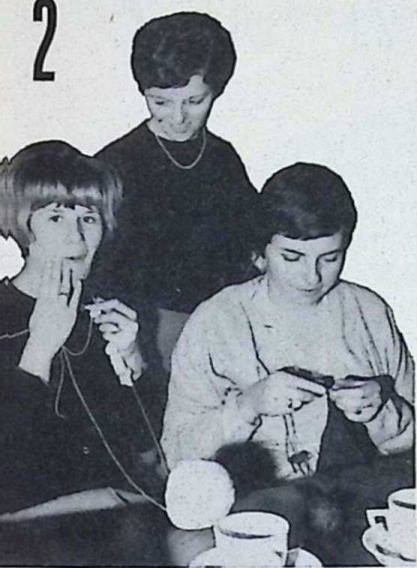
De oplossingen moeten weer op de gebruikelijke manier in de bus bij de portier gedeponneerd worden. De bus blijft staan tot en met de middagpauze van woensdag 15 februari.

De volgende avond vindt de prijstrekking plaats tijdens de Bingo-avond, die dan in de kantine gehouden wordt t.g.v. het 100ste Boele-Nieuws.

VEEL SUCCES!

PRIJSVRAAG

2

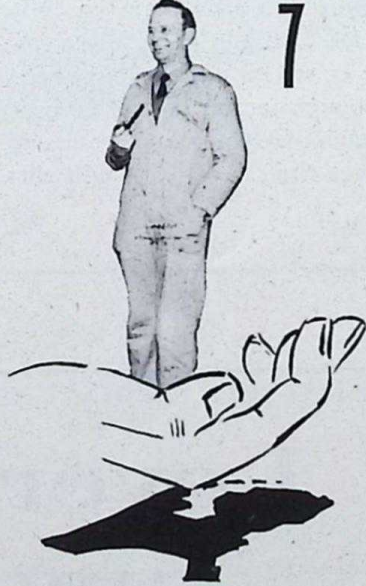
3

4

6

7

8

10

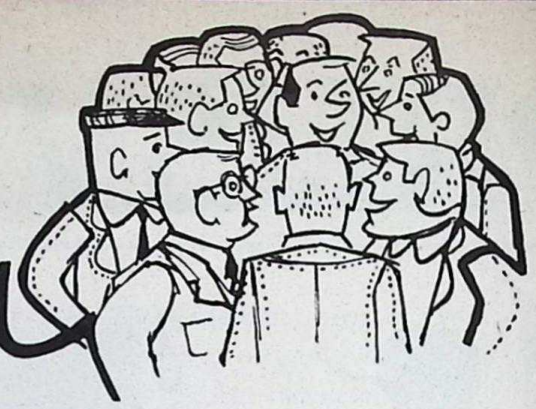

11

12

Ondernemingsraad

In de integratie-commissie zijn twee onderwerpen behandeld die, in verband met de ingangsdatum reeds nu in de vergadering van de Ondernemingsraad besproken zijn.

Het eerste onderwerp betreft de uitkering van $\frac{3}{4}$ maand salaris met Kerstmis aan maandloners.

Deze uitkering die reeds dateert van 1939 is een vast bestanddeel van het jaarinkomen van de beambten geworden. De integratie-commissie is van mening dat dit voor uurloners, die de achtergrond niet kennen, gezien kan worden als verschil in waardering en dat het de aangewezen weg zou zijn om deze uitkering met Kerstmis aan maandloners te doen vervallen en deze op zodanige wijze in het maandsalaris te verwerken, dat het

jaarinkomen gelijk blijft. De Ondernemingsraad deelde de mening van de integratie-commissie en de directie heeft besloten om dit voorstel te laten ingaan per 1 januari 1967.

Het tweede onderwerp betreft de aanwezigheidscontrole. Het is voor iedereen duidelijk dat het nodig is om elke dag te weten wie er wel en wie er niet is. Voor de handarbeiders die over het gehele bedrijf verspreid werken is het systeem van de lootjes gekozen. Voor de beambten was dit niet nodig omdat de meesten op een vaste plaats werken in een kleine overzichtelijke ruimte. De chef kan met één oogopslag zien wie er wel en wie er niet is. De integratie-commissie zou het juist vinden, wanneer te laat komen voor iedereen dezelfde gevolgen heeft.

Voordat er evenwel een zinvol voorstel gedaan kan worden is het nodig een nauwkeuriger beeld te hebben van het te laat komen en van de afwezigheid in ons bedrijf ten aanzien van handarbeiders en beambten.

Besloten is daarom dat naast de huidige gang van zaken vanaf 1 maart 1967 de nodige gegevens verzameld zullen worden. Aan de portier zal opdracht gegeven worden om de tijd van het te laat komen in minuten te noteren en aan de chefs van de afdelingen zal opdracht gegeven worden hetzelfde te doen ten aanzien van de beambten.

Over een eventuele toekomstige verrekening van verlet kan zonder deze nauwkeuriger gegevens natuurlijk nog geen beslissing worden genomen. Voorlopig blijft alles nog bij het oude.

SPREEKUUR KLEINE COMMISSIE

Het spreekuur, dat de Kleine Commissie 's maandagsmiddags van 12.00-12.30 houdt, heeft een tweeledig doel. Ten eerste dient het om de werknemers in de gelegenheid te stellen hun vragen of problemen kenbaar te maken en ten tweede dient het daarnaast voor nader contact tussen de leden onderling.

Nu is er de laatste tijd niet veel animo meer van werknemerszijde. Mogelijk wordt dit veroorzaakt door het feit, dat de meeste werknemers eerst gaan eten. Als ze dan om half één terugkomen zijn de commissieleden weg. Aangezien men zijn vragen aan de leden van de Kleine Commissie niet tijdens werktijd mag stellen, zal met ingang van 1 februari het spreekuur met een kwartier uitgebreid worden.

Elke maandag kunt u dus terecht van 12.00-12.45 uur.

Lever
uw
tijdkaart
tijdig
in!

Luchtfoto N.V. Gebr. Pot daterend van begin 1958.

Volledigheidshalve drukken wij hierbij
het bericht af, dat op 21 dec. 1966
aan het personeel van
Gebr. Pot en Boele alsmede aan de pers werd uitgereikt

De ervaring in de laatste jaren met de steeds toenemende concurrentie en de internationale concurrentievervalsing in de scheepsnieuwbouw en scheepsreparatie, heeft aangetoond dat alleen integratie van bedrijven hieraan met succes het hoofd kan bieden.

Ook Boele's Scheepswerven en Machinefabriek N.V. en N.V. Scheepsbouwwerf Gebrs. Pot hebben, ieder voor zich, reeds geruime tijd de mogelijkheden in deze richting onderzocht, hetgeen uiteindelijk leidde tot een nader contact tussen beide bedrijven.

De hieruit voortvloeiende besprekingen, waarbij de produktiviteit, rationalisatie en efficiency op de voorgrond stonden,

hebben na ampele overwegingen geleid tot een zodanig vorm van organisatie dat de bovengenoemde grondslagen op de beste wijze zijn gewaarborgd.

Deze organisatievorm, als zodanig voorgesteld en door beide partijen geaccepteerd, houdt in dat door Boele's Scheepswerven en Machinefabriek N.V. de aandelen van de N.V. Scheepsbouwwerf Gebrs. Pot zullen worden overgenomen. Tevens wordt hierdoor een bredere basis bereikt en de mogelijkheid om meer opdrachten met aantrekkelijke leveringstijden te kunnen aanbieden en uitvoeren. De gunstige geografische ligging t.o.v. elkaar zal vanzelfsprekend zoveel mogelijk worden benut.

Boele's Scheepswerven en Machinefabriek N.V. zal opdrachten blijven uitvoeren op het gebied van scheepsreparatie, scheepsnieuwbouw, offshore- en constructiewerk, terwijl N.V. Scheepsbouwwerf Gebrs. Pot zich zal blijven bewegen op het gebied van de scheepsnieuwbouw. De Directies van beide bedrijven zullen ongewijzigd blijven.

Beide Directies zullen ten aanzien van haar relaties streven naar een bestendigen van het bekende beleid en de bestaande goede verhoudingen.

Beide Directies menen dat hiermede een basis is gelegd waarop de toekomst met vertrouwen tegemoet kan worden gezien.

DE DIRECTIES.

waar het kerstpakket in elkaar werd gezet

Bij de foto's:

De afdeling, waar een keus gemaakt kan worden voor de samenstelling van een pakket (links onder)

Juffrouw Bout, die o.a. de rondfeldingen verzorgt, voor één der luchtsluzen die de Bijenkorf van frisse lucht voorzien (rechts onder).

We zijn de Kerstpakketten bijna al weer vergeten. De tijd gaat ook zo vliegensnel. Op donderdag 22 december vorig jaar werden de pakketten uitgereikt en ze hebben in de Boele-gezinnen bijgedragen tot de aparte sfeer van het Kerstfeest.

Dat was ook de bedoeling van het pakket. Het einde van december is het gezelligste, het meest sfeervolle gedeelte van het jaar en iedereen is daar gevoelig voor. Het zijn blijde dagen en een extra verrassing wordt in die dagen extra gewaardeerd. Zo ging het ook met de Kerstpakketten, die door ons allen bijzonder op prijs zijn gesteld.

We hebben er natuurlijk verder niet bij stilgestaan hoeveel werk er aan het verzorgen van die pakketten elders vastzit. Hoest ook niet, we hebben hier onze eigen beslommeringen, maar het is wel eens leuk om een kijkje te nemen in het bedrijf, dat voor ons de pakketten maakte, n.l. de Bijenkorf in Rotterdam. Een van leven gonzend bedrijf, vandaar de toepasselijke naam.

Al winkelend en speurend in het gezellige interieur komt het niet bij je op om te denken aan de geweldige organisatie die een dergelijk warenhuis vergt. Wat te denken van de inkoop van de duizenden artikelen die hier tentoongesteld worden en die in de voorraadmagazijnen opgeslagen liggen? De transportproblemen van al die materialen? Het aantrekken van het juiste personeel voor de verkoop van die veelheid van artikelen? Wat te denken van het brandgevaar in een volgepropt gebouw? De vele vormen van reclame, die bedreven moeten worden? De problemen van ventilatie, van intern verkeer, van verlichting, van het aantrekkelijk maken der vele etalages?

U hebt vast allemaal wel eens een „Sinterklaas-etalage” van de Bijenkorf ge-

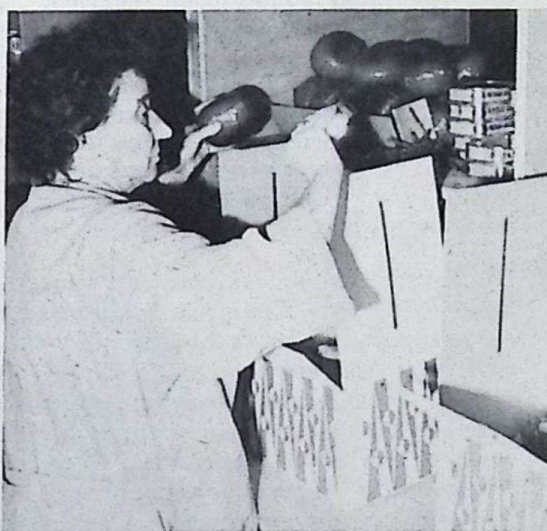
Nu we toch aan het smijten zijn met cijfers: de Bijenkorf rust op 829 palen, die een totale lengte van ruim 10 km hebben. De roltrappen zijn precies midden in het gebouw aangebracht. Elke trap kan 6000 mensen per uur verwerken.

Genoeg nu over deze droge cijfers. We stappen over op een onderwerp, dat iedereen wel interesseert: wordt er in de Bijenkorf veel gestolen en wat doet men hiertegen?

Natuurlijk, er wordt gestolen. 't Is verschrikkelijk jammer dat we bij zoiets het woord „natuurlijk” moeten laten vallen, maar 't is niet anders. Er wordt gestolen door allerlei soorten mensen. Heus niet uitsluitend door minder gespuis of door erg arme mensen.

rond in de Bijenkorf, die hun ogen goed de kost geven, maar die nooit in het gebouw de hand op iemand zullen leggen.

Ze gaan uiterst voorzichtig te werk. Zien ze een dame een ketting in haar tasje stoppen, dan zou zo'n dame bij aanhouding kunnen zeggen: „'t Is mijn eigen ketting, 'k heb hem alleen maar vergeleken met die daar liggen”. Ze kan ook beweren dat ze op weg was naar de kassa om de ketting te gaan betalen. Daarom gebeuren aanhoudingen buiten het gebouw en worden verder verwezen naar de politie op het Haagse Veer. Mocht u dus denken dat dit speurderswerk erg spectaculair is, nee, dat is het niet. Wel af en toe zielig als een grote kerel, die op heterdaad betrapt is, naderhand zit te snotten als een kind....

Lopende bandwerk: dozen openen - vullen - sluiten.

zien. Een vriendelijk wuivende namaak-Sinterklaas, uit schoorstenen opduikende Zwarte Pieten, of spelende kinderen kunnen uw aandacht gevangen houden. Zo'n etalage is één en al beweging en trekt duizenden kijkers.

Onder alle etalages loopt de zgn. etalagegang en daar kun je dan de mechaniekjes zien die al het spul doen draaien en bewegen.

Onder in de Bijenkorf kun je ook zien wat een apparatuur er nodig is om het gebouw te ventileren en te verwarmen. Voor de technisch geïnteresseerden: de airconditioning heeft een capaciteit van 350.000 m³ per uur. Voor koeling op de warmste dagen is max. 250 m³ koelwater nodig uit 7 wellen op 8 km afstand. De geluidsinstallatie omvat 600 luidsprekers, aangesloten op 10 centrale versterkers. Voor de verlichting van vitrines enz. zijn in de vloeren 6000 contacten met waterdichte afsluiting gemaakt.

Ondertussen worden de vakjes steeds bijgevuld.

Ook door mensen die het helemaal niet nodig hebben, maar die er een zekere sport in zien.

Tijdens de schoolvakanties zijn het veel jeugddiefstallen.

Er lopen speciaal opgeleide rechercheurs

Controle op het personeel is ook nodig. De Bijenkorf heeft ongeveer 1000 mensen in dienst. Er moet ook hulppersoneel aangetrokken worden om de pieken op te vangen, bijv. met St.-Nicolaas en Kerstmis. Begrijpelijk is dat men niet

Gedeelte van de eigen bakkerij.

voor de betrouwbaarheid van al die honderden mensen in kan staan en daarom is er bij de personeelsuitgang een controlesysteem dat als volgt werkt: voor het verlaten van het gebouw moet de werknemer een knopje indrukken, waarna een lichtje begint te branden. Is dit licht groen dan kan hij of zij doorlopen, brandt het rood dan moet men

zich bij de portier aan een controle onderwerpen. De kleuren verschijnen volkomen onregelmatig. Het systeem is zo dat men nooit kan weten wanneer rood of groen komt.

De Bijenkorf telt vele afdelingen. We zullen maar een greep doen: het snelbuffet „Onder de klok”, de dames- en herenkapsalon, de espresso koffiefbar, de grote lunchroom, het wijnproeflokaal, een afdeling voor a.s. moeders en het tentoonstellingspaviljoen Bijkorama.

Ook afdelingen die u niet kunt bezoeken, zoals de magazijnen, de eigen bakkerij, de reeds genoemde etalagegang, de technische dienst, de kantoren en de ateliers. Dan moet er ook altijd de mogelijkheid zijn om tijdelijke afdelingen te stichten voor speciale doelen, bijv. voor het houden van shows met medewerking van artisten, de Hof van Sint-Nicolaas, een flinke ruimte waar kinderen zich onder toezicht kunnen vermaken terwijl mama winkelt, en . . . een afdeling waar een keus gemaakt kan worden uit vele artikelen, die dienen kunnen voor de samenstelling van een feestpakket. En dan natuurlijk een grote ruimte, waar deze pakketten klaargemaakt worden.

Dit laatste gebeurt dan met een soort doorschuifstelsel. Een meisje begint met het openvouwen van de kartonnen doos en legt er een bodempje groen papierwol in. Doorschuiven. Haar buurvrouw pakt een koek en een kaas uit een vakje en stopt het netjes in de doos. Doorschuiven. De volgende inpakster neemt een blik sardines en een blik ham en deponert het op het daarvoor bestemde plekje. Doorschuiven. Zo gaat dat. De laatste doorschuifster pakt de kaart met „prettige Kerstdagen” en sluit de

doos. Ondertussen staan weer anderen steeds de vakjes te vullen. Grote dozen met pakjes stroopwafels, Edammer kaasjes en bonbons worden aangevoerd en de opgestapelde „klare” dozen worden met een hefvoorktruckje weggereden en elders opgetast. U stelt zich hierbij natuurlijk een enorme chaos van lege kartonnen dozen en ander verpakkingsmateriaal voor. Nee, daarvoor lopen weer een paar mannen achter de inpaksters, die de lege dozen verwijderden en in een aangrenzend hok gooien. In dat hok staat een papierpers waar al de rommel in verdwijnt en het komt er weer uit als geperste bundels papier.

Ja, die Kerstpakketten bezorgden heel veel mensen heel veel werk. Maar . . . ze brachten ook in heel veel gezinnen momenten van oprecht plezier en de reacties, die ons ter ore zijn gekomen, liegen er bepaald niet om. De waardering voor dit Kerstgeschenk was bijzonder groot.

En, laten we eerlijk zijn, het is ook erg leuk om wat te krijgen. Wie of wat we ook zijn, we zijn allemaal gevoelig voor een geschenk. Er is een bekend gezegde dat ons leert: „Kleine geschenken onderhouden de vriendschap”, en we hopen, dat u dit Kerstgeschenk ook als zodanig hebt willen zien.

Om tenslotte weer bij de Bijenkorf terug te keren: compliment voor de prima verzorging van het pakket. We weten dat er zaken zijn die meer artikelen zouden kunnen leveren voor hetzelfde geld, maar dan zal de kwaliteit niet dezelfde zijn. Wat dat betreft geldt voor hun, zowel als voor ons bedrijf hetzelfde principe: we moeten streven naar kwaliteit. Dat geeft klanten!

Donderdag 22 december '66
17.15 uur.
En nu . . . gauw naar huis.
Kerstmis vierent

BINGO- AVOND

ter gelegenheid
van het 100ste
Boele-Nieuws

The Bingo Boys.

The Bingo Band.

De toeloop naar de laatste Bingo-avond op 22 december was zo groot, dat de foyer beneden tot in alle hoeken bezet was. Er was in ruime mate kerstversiering aangebracht en ter verhoging van de sfeer waren op alle tafels brandende kaarsjes geplaatst.

Had deze succesvolle avond dus al een bijzonder tintje, nog sterker zal dit het geval zijn als we straks op 16 februari a.s. de vierde Bingo-avond gaan houden, want die zal in het teken staan van de honderdste uitgave van Boele-Nieuws.

Het bijzondere tintje wordt aangebracht door enkele extra attracties. In de eerste plaats is er een uit vier personen bestaand orkestje „The Robins” dat de pauzes op zal vullen met zang en muziek. Dan zal op deze avond ook de prijsuitreiking plaatsvinden van de puzzel, die u elders in dit jubileumnummer aantreft. Niet alleen de prijstrekking, maar, indien er winnaars in de zaal aanwezig zijn, tevens de prijsuitreiking. Allemaal redenen dus om in groten getale naar de kantine te komen, want het kan weer gezellig worden.

De aanvang is gesteld op 7.30 uur.

Een greep uit vele bedankjes

....'t was een grote verrassing. 't Zal onze Kersttafel alle eer aandoen....

.... ik voel me verplicht mijn hartelijke dank te betuigen voor het mooie Kerstpakket....

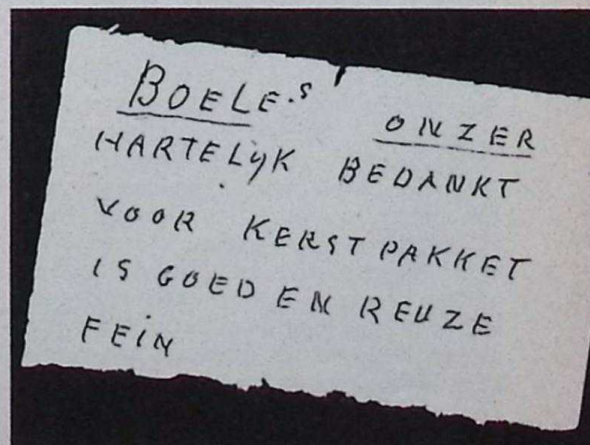
....de foto, die erbij was laat ik inlijsten, want mijn man heeft er bijna veertig jaar gewerkt....

....het gebaar om met alles wat er gebeurt de oudjes er in te betrekken, is voor mij de extra glans....

....het doet je goed te ervaren, dat je eigen gevoel van „nog steeds erbij te behoren” niet eenzijdig is....

Een buitenlandse werknemer, onze taal niet machtig, waagde toch een poging om van zijn erkentelijkheid blij te geven door het volgende briefje in de puzzelbus te stoppen:

„Boele's onzer hartelijk bedankt voor Kerstpakket is goed en reuze fein.”

De hoofdprijzen vielen in de V

Veel inzendingen voor de jaarlijkse kerstpuzzel

De eerste prijzen

Toen de heer P. C. Boele in samenwerking met ondernemingsraadlid M. Hollander het winnende formulier uit de stembus viste, vroegen de aanwezigen zich af: J. E. Vinke, Van Beethovenstraat 132, wie is dat?

Geen wonder, want deze boffer werkte nog maar zeven weken bij Boele en legde tegelijk beslag op de eerste prijs. En terecht werd bij de prijsverhandiging op zaterdagmorgen 31 december 1966 in zijn gezellige woonkamer de opmerking gemaakt, dat hij moeilijk een betere baas zou kunnen treffen. Hij was nog maar net in dienst getreden, toen hij een borrelflesje kreeg, een maandje later een kerstpakket en nu, op de laatste dag van het jaar, een prachtig luxe koffertje met allerlei begerenswaardige artikelen. Vinke, ex-coasterkapitein, vond dat het slechter

De formulieren werden met zorg voor de prijstrekking in orde gemaakt.

kon en hoopte dat deze opwaartse lijn gehandhaafd zou blijven... Zijn vrouw vond het idee om ook eens wat te winnen nog leuker dan de prijs zelf, want „we zijn tien jaar getrouwd en we hebben nog nooit wat gewonnen.”

In dezelfde flat op no. 140 woont Anke v. Henning, 10 jaar, die de eerste prijs in de jeugdpuzzel won. Twee redactieleden en directeur G. J. Boele stapten er binnen en op deze inval waren de v. Hennings helemaal niet voorbereid. Noch Anke, noch vader en moeder, noch de andere broers en zusjes wisten aanvankelijk goed raad met de situatie, maar langzamerhand ebde de beduusdheid weg en kon de boekenbon overhandigd worden. En toen we weg waren, zijn de tongen losgekomen, geloof dat maar!

Tweede en derde prijs

Naar Bolnes, Bothastraat 2. Tweede prijswinnaar van de seniorkerstpuzzel was de heer B. L. de Weerd, u bekend door zijn werkzaamheden op financieel en cultureel gebied. Het toeval wil, dat hij bij de allereerste kerstpuzzel in 1961 zelf, vermomd als kok, prijzuitreiker was en nu prijshaler. Dit feit werd luister bijgezet met een schaal appelflappen en oliebolletjes van eigen fabrikaat. Zeer goed. De oliebolletjes aardig sponzig, goed in de krenten, misschien een ietsje te weinig zout.

De appelflappen... afijn, daar gaat het nu niet om. De schaal was in een oogwenk leeg en we konden koffie gaan drinken te Ridderkerk, Lagendijk 177. Daar woont bankwerker C. W. van Prooyen, derde prijswinnaar. „Hij is nog niet thuis”, zeiden zijn verraste moeder en zuster.

Na een kwartiertje kwam hij echter binnen. „Wat, in de prijzen?”, riep hij en gaf met die kreet uiting aan zijn verrassing. Maar zijn moeder vond het nog het leukste, dachten we „Cor heeft nog nooit eens in Boele-Nieuws gestaan”, pruttelde ze. Dat bezwaar is nu dus ook weer opgeheven.

Naar Patrimonium

Het laatste adres was Dr. Kuiperstraat 8, Ridderkerk. Henk Temmink, 9 jaar, won de tweede prijs in de jeugdpuzzel. Hij zat juist aan zijn broer Johan een huis te verkopen (ze waren aan het monopolieën), toen de Boele-deputatie binnenstapte.

Mijnheer Boele legde uit waarvoor we gekomen waren, waarop de jongens zonder mankeren een onbevengene nummer-tje lachen weggaven. Halverwege een lach bleef Henk steken. „Ja, maar Johan heeft meegeholpen met oplossen, mijnheer, dus we delen de boekenbon.” Aan dit staaltje broederlijke liefde wilde vader graag enig ceremonieel verbinden in de vorm van een borreltje.

De volledige uitslag

Het aantal inzendingen van de jeugdpuzzel bedroeg 206, waarvan er 61 foutief waren. Het grote kruiswoordraadsel leverde 396 inzendingen op en daarvan waren er 167 fout. De volledige uitslag is als volgt:

boekenbon van f 10,— was voor Anke v. Henning te Slikkerveer, 10 jaar;

boekenbon van f 7,50 was voor Henk Temmink te Ridderkerk, 9 jaar;

boekenbon van f 5,— was voor Jaap Grinwis te Bolnes, 10 jaar.

De zeven boekenbonnen van f 1,50 werden gewonnen door:

Jeanette Buitendijk te Zwijndrecht (8 jr.), Leo Kievit te Ridderkerk (7 jr.), Petra Stam te Bolnes (6 jr.), Zwaantje Hoogers te Bolnes (7 jr.), Eles Leiwakabessy te Ridderkerk (6 jr.), Marian Baartman te Rotterdam (12 jr.) en Alkien Dokter te Ridderkerk (9 jr.).

De uitslag van de puzzel voor volwassenen:

1e prijs pakket van f 60,— voor J. E. Vinke, Van Beethovenstraat 132, Slikkerveer.

2e prijs pakket van f 40,— B. L. de Weerd, Bothastraat 2, Bolnes.

3e prijs pakket van f 20,— voor C. W. v. Prooyen, Lagendijk 177, Ridderkerk.

De vijf asbakken waren voor:

A. Noordzij, Beneden Rijweg 205, Slikkerveer;

J. Pecher, v. d. Sluysstraat 38a, R'dam;

S. P. Broersen, Groen van Prinstererweg 312, Ridderkerk;

J. Veldhuizen, Boezemkade 31, Bolnes;

D. Huizer, C. D. Tuinenburgstraat 139, IJsselmonde.

Resumé

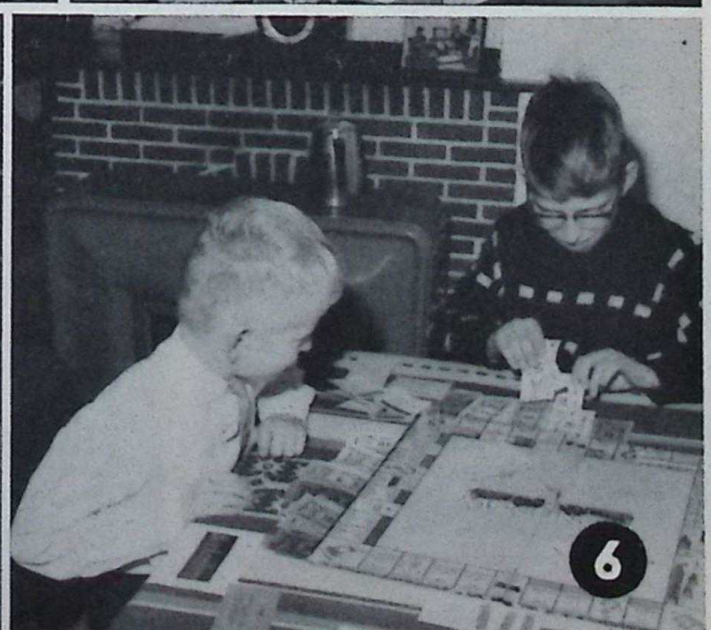
De deelname aan de puzzel is boven verwachting hoog geweest. Men moest er dit jaar echt voor gaan zitten, want gemakkelijk was de oplossing beslist niet. Jammer, dat het zetsfoutendruiveltje ons parten gespeeld heeft, maar men heeft over 't algemeen deze extra moeilijkheid goed doorzien.

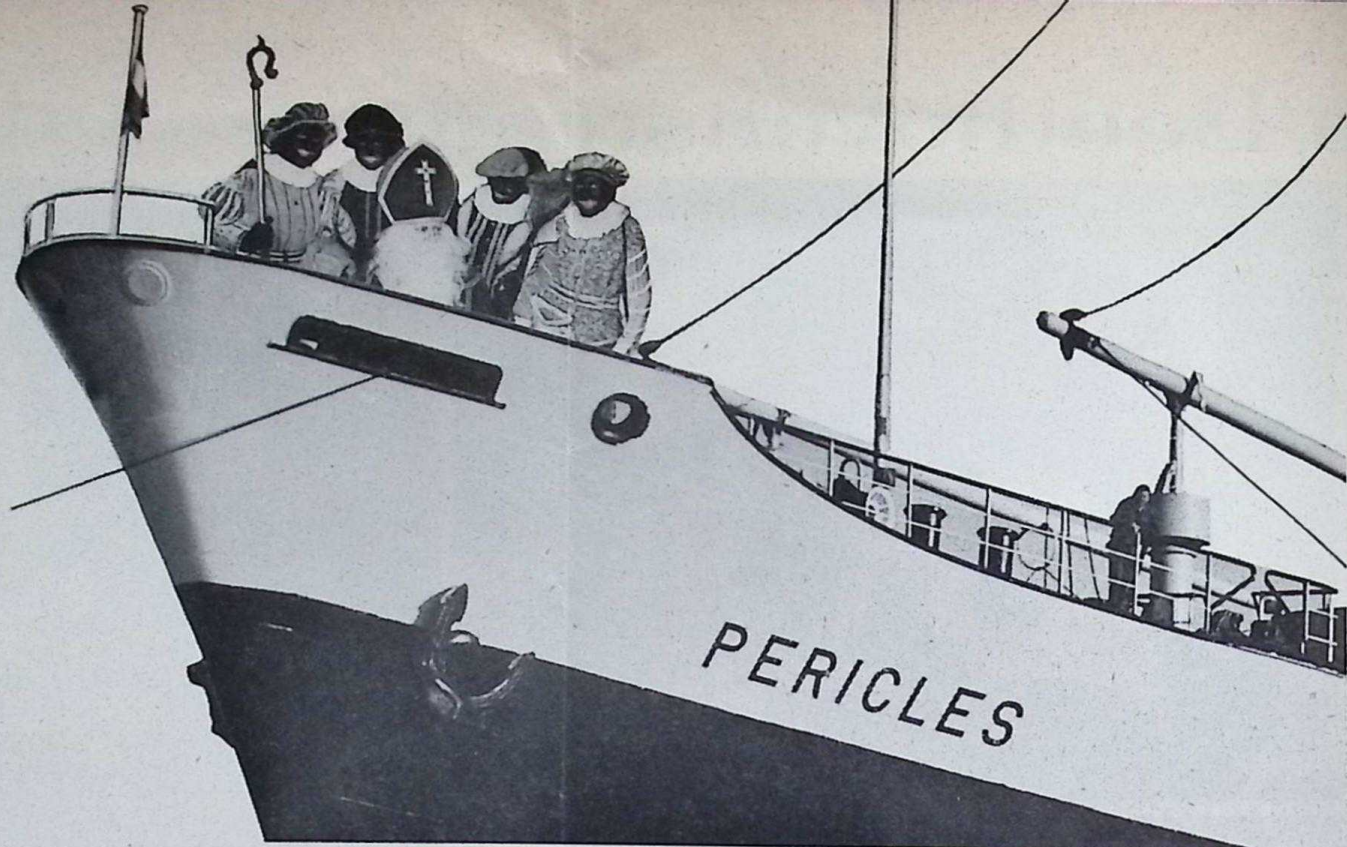
Ook de redactie heeft nog moeten puzzelen, want ze kreeg van inzender P. de Bondt een originele brief in rebusvorm. Na lang gewroet meenden we aan deze oplossing te komen: „Moge ik ook u, waarde puzzelredactie en directie, een gelukkig 1967 toewensen.”

BIJ DE FOTO'S:

1. „Zo'n baas krijgen we nooit meer, mijnheer Boele!” (Bij de 1e prijs winnaar).
2. Anke von Henning, winnares van de jeugdpuzzel, neemt bij haar boekenbon in ontvangst.
3. De heer en Mevr. De Weerd als ambtenaren van de Keuringsdienst.
4. De heer Boele als voorzitter van de Consumentenbond.
5. „Daarmee kunnen we het wel rooien”, dacht mevrouw Van Prooyen.
6. Henk (J.) en Johan Temmink waren verdiept in het monopoliespel.

an Beethovenstraat

Sint Nicolaas is bijzonder op Boele gesteld

TERUG NAAR
SPANJE
MET DE
PERICLES...

Het is alweer ongeveer 2 maanden geleden dat Sint Nicolaas in de kantine van Boele was. Om precies te zijn 3 december 1966.

Daarna is hij nog tot enkele dagen na zijn verjaardag in Nederland gebleven om overal in den lande blijde kinder-gezichtjes te maken, om zich vervolgens ongezien en stillletjes in te schepen voor de terugreis naar Spanje.

Ongezien en stillletjes. U weet, dat de aankomst van Sint Nicolaas altijd ge-

paard gaat met grote uitbundigheid, met veel tam-tam, met toespraken van burgemeesters, met optochten en met televisie-uitzendingen en zo. Van het vertrek van Sint Nicolaas verneemt nooit iemand iets.

Dat lijkt een zeer kwalijke zaak, geachte lezers. De schijn wordt immers gewekt, dat we wel staan te juichen in het vooruitzicht van Sint's goede gaven, maar dat we hem, als de buit binnen is, plots geheel geheel en al zijn vergeten. Hier

▲ Kruisverhoor met Lenie en Tinus Saly.

Blik in de zaal. ▶

zou van grove ondankbaarheid sprake zijn, ware het niet, dat er een gegronde reden is voor ons schijnbaar harteloze gedrag. Sint wil namelijk niet anders. Nog nooit tijdens zijn lange leven is het voorgekomen, dat er officieel afscheid van hem genomen is. Zelfs de naam van het schip, waarmee hij terugreist, is nog nooit aan de openbaarheid prijs gegeven. Sint wil het eenvoudig niet. Waarom weten we niet, 't gaat ons niet aan ook. Dat is zijn zaak en zijn wens is voor ons heilig.

Op 3 december echter, in de kantine van Boele, brak hij eigener beweging met deze eeuwenlange traditie. „Pssst”, wenkte hij een redactielid, „je weet, dat ik erg op Boele gesteld ben. Lieve kinderen en zo...” hij keek om zich heen of niemand het horen kon.... „daar komt bij, dat ik gehoord heb van die zeven verlengingen in één opdracht enne.... dat je het 100ste Boele-Nieuws uit gaat geven....” nogeens keek hij schichtig om zich heen.... „k heb een tip voor je.... ik reis met de verlengde „Pericles” terug.... machtig hè? Als enige blad in Nederland mag je een foto komen maken.

Voor je honderdste...!” en hij knip-oogde.

Zo en niet anders is het gegaan. Een wereldprimeur voor Boele-Nieuws.

De feestmiddag in de kantine was weer als vanouds. Poppenkast, clownerie, buiksprekerij en goochelarij waren de programma-onderdelen. Hoofdmoot was echter de leuk in scène gezette komst van Sint Nicolaas, die ditmaal vier zwarte Pieten bij zich had.

Vier kinderen vormden een ter plaatse geformeerd comité van ontvangst en waardig schreed Sint naar zijn prachtige stoel op het toneel, om aldaar zijn zegje te zeggen.

Dat hij blij was weer in Bolnes te zijn, zei hij en dat hij weinig op de Boele-kinderen aan te merken had. Dat er maar enkele gevallen waren die hij direct afgehandeld wenste te zien en dat hij daartoe Leo v. d. Welle even wilde spreken, want Leo, althans zo las Sint in zijn boek, zou de buurvrouw een klap op haar hoofd gegeven hebben met een hamer. „Sterk overtrokken, Sint”, betoogde Leo, „mijn vader heeft u verkeerd voorgelicht, 't was maar een plestieke”, waaruit Sint

begreep, dat de hamer van plastic geweest was.

Ook begreep Sint, dat Leo helemaal zo'n kwaje knul niet is. Alleen een beetje driftig, als iemand zijn Lego-bouwwerk omstoot, dat's alles.

Meerdere kinderen verschenen nog bij Sint, maar grotere misdaden dan „geen vaat afdrogen” en „geen tandenpoetsen” vielen er niet meer te rapporteren, zodat we met een opgelucht gemoed en met dankbaarheid jegens de Goedheiligman om half vijf naar huis konden vertrekken.

„Sterk overtrokken, Sint”, zei Leo v. d. Welle.

ONZE DRAAIERS WILLEN BIJ DE TIJD BLIJVEN

„Bij de tijd blijven” is in de technische vakken geen inhoudsloos gezegde. De ontwikkeling op technisch gebied voltrekt zich in een razend tempo en de stroom van nieuwe mogelijkheden, nieuwe snuffjes en vindingen vloeit gestadig door. Het eist aandacht om in die stroom datgene er uit te vissen wat voor de eigen produktie en voor het eigen vak van belang kan zijn. Is

die aandacht (en ook interesse) er niet, dan zal men na verloop van tijd achter komen te liggen.

Het was deze gedachte, die de bedrijfsleiding in de machinefabriek deed besluiten om onze draaiers in de gelegenheid te stellen de vangsten uit die stroom te bekijken en die op hun mogelijkheden te onderzoeken.

De belangstelling van onze draaiers was overweldigend. Gedurende elf maandagavonden luisterden de heren naar en discussieerden met de cursusleiders de heren G. J. Matthijsse en A. Buys. Op elke avond waren gemiddeld twintig man aanwezig, wat als een bewijs moet worden gezien, dat men er graag wat voor over heeft om zijn vakkennis te verrijken.

EEN BUS VOL GOEDE IDEEËN

In het Boele-Nieuws van november 1966 schreven wij dat er regelmatig een speciaal onderwerp onder uw aandacht zou worden gebracht. Als 1ste onderwerp kozen wij het transport. Zes ideeën kregen wij over dit onderwerp binnen. Hierbij was zelfs een idee van een gepensioneerde ijzerwerker die Boele blijkbaar nog niet kon vergeten.

Slechts één idee kon met een aardig bedrag worden beloond. Dat is spijtig. Wij zouden zo graag grote bedragen uitkeren. Maar dat kunnen wij pas als er ook werkelijk goede, praktische ideeën ingezonden worden. Het kleine aantal, 6 ideeën van 1200 werknemers, verbaasde ons enigszins. Immers, zo vaak hoort men mopperen over het transport. Nu heeft iedereen de gelegenheid om zijn ideeën bekend te maken en nu laat men zijn kans voorbijgaan. Dat moet u uiteraard zelf weten, maar dan ook niet meer mopperen.

Speciaal onderwerp: Materiaal- en goederen uitgiften

Na het transport, dat wij overigens nog

steeds in uw aandacht aanbevelen, willen wij als nieuw onderwerp de materiaal- en goederenopslag, -uitgiften en -transporten bij de kop nemen.

Om hiervan eens enkele dingen te noemen,

— gebeurt het vaak dat u van helling III of haven III naar het centraal magazijn moet voor artikelen die net zo goed in het magazijn achter de lasloods opgeslagen hadden kunnen worden?

— gebeurt het vaak dat u uw werk voor langere tijd moet onderbreken door gebrek aan materialen en gereedschappen?

— is het volgens u mogelijk dat alle materialen en gereedschappen bij u op het werk gebracht worden? Zo ja, hoe moet dit dan volgens u geregeld worden?

Dit zijn zo maar enkele vragen die bij u op zouden kunnen komen en die u op weg kunnen helpen naar een idee. U dient zich hierbij steeds vier dingen af te vragen, nl.

1. wat gebeurt er op het moment?
2. waarom gebeurt het nu zo en waarom niet anders?
3. hoe zou het anders en beter kunnen gebeuren?
4. wat levert dit dan voor voordelen op?

Als u deze vragen steeds maar weer stelt dan zullen er nog vele goede ideeën komen.

Wij zijn er ons van bewust dat bovenstaande vragen zich ook uitstekend lenen voor negatieve kritiek. Was u dat van plan, spaart dan de moeite want dergelijke ideeën komen toch niet voor behandeling in aanmerking.

P.S. Weet u, dat u door het inzenden van een idee, waar u bijvoorbeeld twee of vier uur aan gewerkt hebt en dat met f 100,— beloond wordt, een uurverdiens-te van f 25,— à f 50,— kunt halen. Waar kunt u dat ergens anders verdienen?

Vergadering Ideeëncommissie 6 december 1966

Op deze vergadering werden een aantal ideeën behandeld, waarvan er één werd beloond met f 50,—. De inzender stelde voor om tussen de brandersloods en het kantoorje op het platerrein twee afschrijfstellingen te plaatsen.

De stellingen dienen zodanig geplaatst te worden, dat ze onder het bereik van de stoomkraan staan.

Deze stellingen zijn dan bestemd voor ijzerwerkers in de reparatie. Zij kunnen de platen vanuit het platenpark direct op een stelling laten leggen.

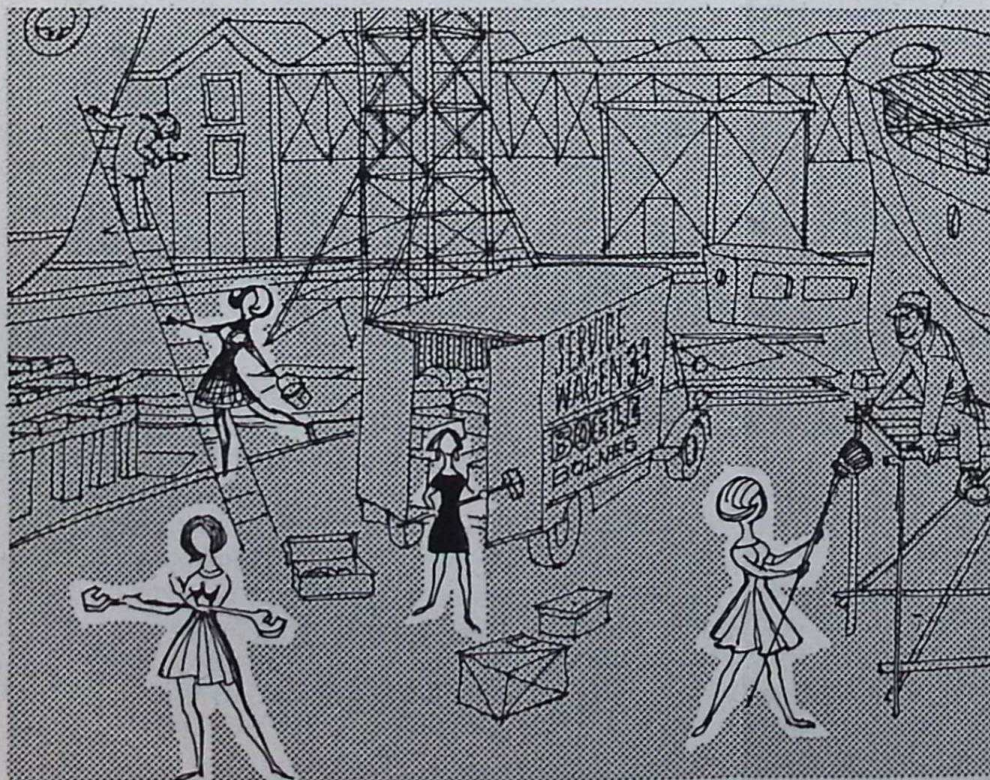
Het is een goed idee, waardoor, indien intensief gebruikt, arbeidsbesparing kan optreden.

Drie ideeën kwamen in aanmerking voor een aanmoedigingspremie t.w.:

- a. een idee, betrekking hebbende op het 's nachts voorhanden zijn van verbandmiddelen en medicamenten.
- b. een voorstel, om koppelingsbouten te verwijderen met een Lucas pompje.
- c. een idee, om een stuk gereedschap te maken voor het vlakken van slijtringen van de Patentafdichting schroefaskoker.

Twee ideeën, die eigenlijk geen ideeën waren konden niet beloond worden.

... Is het mogelijk, dat alle materialen en gereedschappen bij ons op het werk worden gebracht? ...

De heer M. v. Till spreekt de jongens toe.

De jury telt de punten bij elkaar.

Leerscholieren maakten fraaie werkstukken

„Er zijn heel wat werkstukken bij die in een etalage van een kunstwinkel beslist niet zouden misstaan”, vond ir. A. Kuiper, één van de drie juryleden bij de jaarlijkse wedstrijd, die tegen Kerstmis in de leerschool wordt gehouden.

Zijn collega-juryleden, de heren ir. Poelen en drs. van Till, staken hun bewondering voor de geleverde prestaties ook niet onder de leerschoolbanken en terecht. Want de jongens hadden zich serieus van de taak gekweten om naar eigen inzicht en ontwerp een kaarsenstandaard te maken. De standaards werden op 22 december beoordeeld op afwerking, idee en materiaalkeuze, zodat ieder jurylid maximaal 30 punten weg te geven had. De gezamenlijke cijfers, onafhankelijk van elkaar bepaald, moesten de winnaars van de prijzen aanwijzen.

„Je kunt niet allemaal een prijsje winnen, maar daar moet je niet te zwaar aan tillen”, zei de heer van Till bij de prijsuitreiking. „De keuze was voor ons heel moeilijk, omdat de kwaliteit van de werkstukken weinig uiteenloopt. Een compliment voor allemaal is dan ook terdege op zijn plaats.”

De prijswinnaars waren:

Groep Scheepsbouw

1. Bonar Windsant
2. Lambrecht Buskop
3. Rudi de Keizer

Groep Bankwerkers 1e jaars

1. Anton Karel
2. Piet Heiden
3. Piet Hollemans

Groep Bankwerkers 2e jaars

1. Joost Lodder
2. Dirk de Jong
3. Bobby Groenewout

RATTEN BESPIEDEN ONS TIJDENS HET WERK

De laatste tijd krijgt men meer en meer de indruk dat het aantal ratten op de werf groter wordt.

Herhaaldelijk worden deze beesten waargenomen en vooral in de schemeruren gebeurt het nogal eens dat we op

tal van plaatsen hun oogjes zien schitteren. Nu zijn ratten op de werf bepaald geen nieuwtje en al sinds jaren worden van bedrijfswege dan ook maatregelen genomen om dit ongedierte te bestrijden. O.a. gebeurt dit door het regelmatig

strooien van vergiftigde haver. Op diverse plaatsen wordt ook met succes met rattevalen gewerkt.

Al deze maatregelen zullen echter weinig succes hebben zolang een groot aantal mensen doorgaat met een gedeelte van hun lunchpakket letterlijk en figuurlijk voor de ratten te gooien. Een scheepswerf is nu eenmaal door de aard van het bedrijf een geschikt oord voor ratten. Veel water en veel verborgen hoekjes en gaatjes. Wanneer we nu bovendien nog kwistig met voer strooien in de vorm van resten brood, appelschillen en allerhande lekkernijen uit een broodtrommetje, maken we er hier een paradijs voor ratten van. Laat daarom vooral geen etensresten in de werkplaatsen of buiten op het terrein achter.

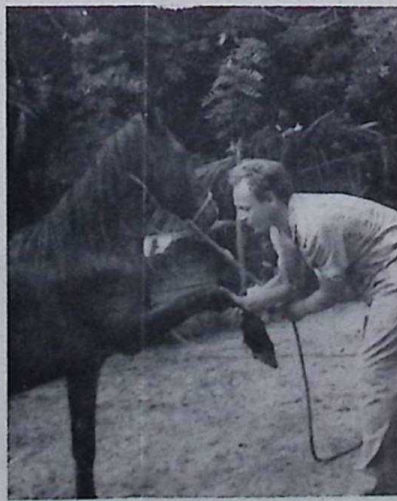
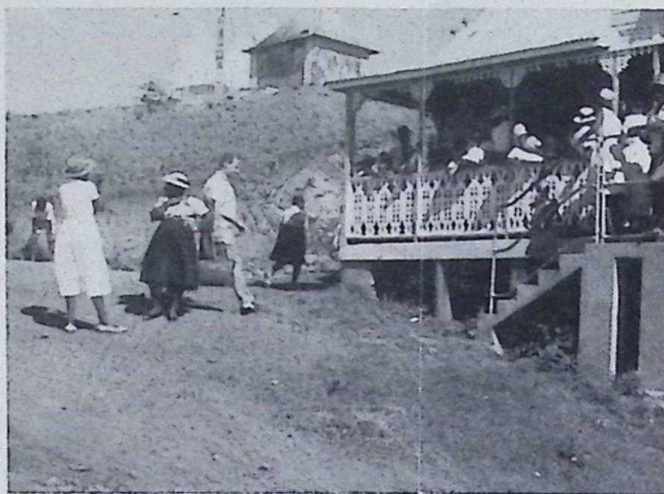
Ratten zijn nu eenmaal nijvere dieren en waar 2 van deze beestjes het naar hun zin hebben zullen ze niet nalaten voor een flink nageslacht te zorgen.

Helpt allen mee om te voorkomen dat we werkelijk last van een rattenplaag zullen krijgen.

VAN DE CARAÏBISCHE ZEE

DOKTER MEERTENS onze toekomstige bedrijfsarts

Foto rechts: Gewapend met zijn instrumententas stapt dr. Meertens (3e van l.) naar een gebouw waarheen tientallen zieken soms uren ver zijn komen lopen. Foto onder: Onderzoek in een veraf gelegen dorp. Foto geheel links-onder: dr. Meertens met zijn boot, waarvoor hij de zeilen en het want zelf gemaakt heeft. Foto daarnaast: Hobby: paarden temmen! Hier geeft een wild paard voor 't eerst een pootje.

Van de Caraïbische Zee naar de Nieuwe Maas! Dat is het „verhuizinkje”, dat dokter Meertens met zijn vrouw en 3 kinderen moest maken om een nieuw hoofdstuk in zijn leven te beginnen, een hoofdstuk, dat bij Boele geschreven zal worden. Deze verhuizing is veel meer dan wat doorgaans daaronder wordt verstaan. Het betekent voor dit gezin een totale wijziging van levensomstandigheden en een afscheid van een gebied, waar het 5½ jaar genoten heeft van het natuurschoon en waar de dokter onder moeilijke omstandigheden voldoening schenkend werk verrichtte. Het afscheid werd dan ook met weemoed genomen.

Waarom dan weggegaan?

Tja, het eilandje Saint Lucia in West-Indië, waar de dokter ruim 5 jaar werkte, is maar klein, slechts 4 maal zo groot als Texel en er wonen 100.000 mensen. De bevolking leeft van landbouw. Men woont in kleine hutjes en daar huizen dan heel vaak families met 8 en soms meer kinderen in. Er is geen sanitair, water en electriciteit. Er is geen leerplicht en 65 % van de bevolking is analfabeet. En hoewel dit eiland doorgaat voor één van de 10 mooiste eilanden van de wereld, kan een gezin met kleine kinderen hier niet blijven. De kleintjes worden groot en voor hun ontwikkeling en hun toekomst is het noodzakelijk om elders voor hen mogelijkheden te scheppen. Saint Lucia heeft die niet. Daarom solliciteerde de heer Meertens naar de bij ons vacante post van bedrijfsarts.

Hij is 35 jaar en werd op Java geboren. Zijn jeugd bracht hij daar door tot het uitbreken van de oorlog. Het verging hem zoals het zovele Nederlanders in Indië verging, hij kwam in Jappenkampen terecht. In april 1946 repatrieerde het gezin Meertens naar Nederland. In 1950 deed hij te Bussum eindexamen voor H.B.S.-B en begon in september van hetzelfde jaar zijn studie voor geneeskunde te Leiden, wat in juni 1958 resulteerde in zijn bevordering tot arts. Zijn militaire dienstplicht vervulde hij als 1e lt.-arts in het Centraal Militair Hospitaal te Utrecht.

In december 1959 ging hij in betrekking bij dr. Dijkstra, chirurg in Woerden. In september 1961 volgde dan zijn aanstelling tot district-arts in St. Lucia, waarvoor hij een vijfjarig contract tekende.

NAAR DE NIEUWE MAAS

Te Saint Lucia

't Was voor dr. Meertens en zijn vrouw een avontuurlijke onderneming. In vergelijking met Saint Lucia is ons leven in het Westen met luxe overgoten. Dat wisten de heer en mevrouw Meertens. Ze wisten dat ze daar als éénlingen zouden komen te staan in een primitieve wereld met toestanden, die wij voor onbestaanbaar zouden houden. De bewoners zijn hoofdzakelijk negers en op het hele eiland leven slechts ± twintig blanken. Bijna altijd schijnt er de zon, maar er is steeds een koele zeewind, die de temperatuur aangenaam maakt. Periodieke regenval zorgt voor goede gewassen. Ondanks dit heerlijke klimaat komen er veel ziekten voor, zoals zweren, asthma, tuberculose, diarrhee, typhus e.a., merendeels veroorzaakt door de slechte behuizing. In sommige streken waar geen leidingwater is, halen de negers hun water uit de riviertjes, waarin een heel gevaarlijk soort worm leeft, die zich in darmen en andere organen nestelt. Door armoede en ook door onwetendheid van de moeders kampt men er ook met ondervoeding. Er komen vrij geregeld epidemieën voor, zoals mazelen, kinkhoest en difterie. Zo zag het werkterrein er uit, dat dr. Meertens in 1961 betrad.

Bijgeloof

We laten hierover dr. Meertens zelf aan het woord:

„Doordat de mensen, die hier wonen, zo onontwikkeld zijn, heerst er nog heel veel bijgeloof. Op het gebied van leven en dood en ziekte hebben ze hun eigen, onwrikbare ideeën. Dit beïnvloedt natuurlijk in hoge mate het werk van de dokter. Zo gelooft men bijvoorbeeld, dat bepaalde geslachtsziekten veroorzaakt worden door het drinken van koude melk. Buikpijn wordt toegeschreven aan het eten van rijpe bananen na vier uur 's middags, of ook wel aan het feit, dat de patiënt de rivier is overgestoken, toen deze net aan het zwellen was door de regen. Ook wordt groot belang toegekend aan de maanstanden; het maakt groot verschil, of ze bepaalde ziekten hebben met volle of met nieuwe maan. Voor regen is men bang en het is zeer gevaarlijk, denkt men, door de regen nat te worden.

Aanvankelijk trachtte ik hen op juistere gedachten te brengen omtrent de oor-

zaken van ziekte, maar eigenlijk kun je net zo goed proberen, de pastoor protestant te laten worden. Merkwaardig genoeg wordt onze moderne westerse geneeskundige behandeling wel aanvaard. Uit ervaring is hun gebleken, dat dit toch meer kans geeft op genezing dan het gebruik van hun kruidenthee en andere duistere medicijnen.”

Medische aanpak

De dokter moest allereerst de taal van de bevolking leren, een soort dialect van Frans. Hoewel Engels er de officiële taal is (het wordt ook op de scholen onderwezen) kennen heel velen die taal niet. Dikwijls schamen ze zich daarvoor en zeggen dan op alle vragen van de dokter „yes”.

Aan een moeder met een ondervoed kind vraagt hij b.v.

„Geef je je kind vis?” — „Yes”.

„Geef je het bonen en spinazie?” —

„Yes”.

„Geef je het sinaasappels?” — „Yes”.

De dokter heeft het al door. Als ze dat aan het kind gaf, zou het niet ondervoed zijn.

Hij vraagt dus:

„Geef je het pinguïns?” — „Yes...”.

Elke dag moest de dokter in een ander klein dorp in een gebouwtje een polikliniek houden. Vaak meer dan honderd mensen komen dan toegestroomd. Velen moeten, zelf ziek of met een ziek kind op de arm, wel twee uur lopen om die plaats te bereiken en daarna weer twee uur terug door de gloeiende zon. Zo'n polikliniek duurt de gehele ochtend en dokter wordt dan bijgestaan door een zuster en een soort apothekersassistent, die de medicijnen uitgifte verzorgt. Bij een epidemie trekt de dokter tezamen met een zuster naar de dorpen toe vanwaar de besmetting komt en dan worden alle inwoners in de schaduw van een grote boom ingeënt.

Het ziekenhuis

Dr. Meertens beheerde er een ziekenhuisje, een klein houten gebouw, vol gaten in muren en vloeren, waardoor kippen en honden vrije toegang hebben, maar dat vindt iedereen heel gewoon. Er staan dertig bedden in, verdeeld over een mannen-, vrouwen- en een kinderzaal. Dr. Meertens voerde in, dat in de kinderzaal ook de moeders van de zieke

kinderen mochten slapen. De moeder neemt de zak of matras, waarop ze thuis ook slaapt, mee naar het ziekenhuis en slaapt naast of onder het bed van haar kind. Het voordeel van deze methode is, dat de kinderen zich dan gelukkiger voelen, waardoor ze sneller genezen.

Tevens wordt de moeder geleerd om haar kinderen gevarieerder voedsel te geven en bovendien worden de moeders aan 't werk gezet met het schoonmaken van bedden en vloer, alles onder leiding van een zuster.

In dit ziekenhuis komen alle spoedgevallen en ongelukken het eerst binnen. Kleine operaties met plaatselijke verdoving deed de dokter zelf. Het district, dat aan dr. Meertens was toegewezen, omvatte 25.000 mensen. U begrijpt, dat het met 30 bedden altijd een getob was, omdat niet voldoende in de behoefte kon worden voorzien. Er is nu een groot ziekenhuis gebouwd, dat binnenkort in werking zal komen. Zijn opvolger zal dus onder minder primitieve omstandigheden behoeven te werken.

De weg terug

Ondanks de erbarmelijke toestanden, ondanks allerlei teleurstellingen die aan het werk in onderontwikkelde landen verbonden is, hebben de aantrekkelijke kanten van het leven in St. Lucia voor het gezin Meertens sterk de overhand gehad.

We vertelden u reeds, wat de drijfveer was om St. Lucia te verlaten. Toen ze op 11 januari '67 de terugreis aanvaardden, is er dan ook heel wat in hun hart omgegaan.

Hun toekomstige woning is het huis aan de Kreekse Haven te IJsselmonde, waar onze alg. bedrijfsleider, de heer B. A. v. d. Graaff, vele jaren gewoond heeft. Voordat dit huis daartoe in gereedheid gebracht is, dient een woning in de Prinsenstraat te Slikkerveer als tijdelijk adres.

We heten dr. Meertens en zijn gezin van harte welkom en hopen, dat de aanpassing aan alle nieuwe omstandigheden geen groot probleem zal blijken. Voorlopig kan hij rekenen op de steun van dr. Tj. Meyer, die bereid gevonden is nog enige tijd als hoofd van de Bedrijfsgeneeskundige Dienst aan te blijven tot het tijdstip, dat dr. Meertens zijn bevoegdheid heeft als bedrijfsarts.

HET MANNENKOOR IN DE ZORGEN

Het gaat met ons mannenkoor niet goed. Dat is niet van vandaag of gisteren, nee, eigenlijk al jaren. Het grootste probleem was en is het ledental. Aanwinst van nieuwe leden is er al geruime tijd niet meer, waar tegenover wel bij tijd en wijle ledenverlies staat. Er is klaarblijkelijk onvoldoende animo om een goed mannenkoor in stand te houden en naar de oorzaken ervan kunnen we slechts raden.

Het bestuur van de personeelsvereniging wil het echter niet bij raden laten. Ze wil het uiterste proberen, om tot de kern van de zaak door te dringen om van daar uit de mogelijkheden te onderzoeken die er zijn om het mannenkoor de steun te geven, die het zo broodnodig heeft. Hiertoe is in samenwerking met het bestuur van het mannenkoor, een commissie gevormd die dat onderzoek zal uitvoeren. Voorlopig heeft onze commissie een naamlijst opgemaakt van personeelsleden, van wie men weet dat zij de koorzang beoefenen, beoefend hebben of in ieder geval een warm hart toedragen. Deze mensen zullen uitgenodigd worden

om een gespreksavond bij te wonen, waarbij de problemen rond het koor in discussie gebracht zullen worden. Hieruit hoopt men dan tot een bepaalde conclusie te komen. We spreken nu al de wens uit, dat het in ieder geval een conclusie in positieve zin zal zijn. Degenen, die een uitnodiging voor de discussie-avond zullen ontvangen, vragen wij met klem: ga er heen! Blijf deze keer niet afzijdig en draag uw steentje bij om tot klaarheid van zaken te komen. Uw aanwezigheid zal hoog gewaardeerd worden.

BOELE'S TONEELVERENIGING IN DE RUNNING

Boele's Toneelvereniging maakte op de contactavonden van 11 en 18 november 1966 een beste beurt met de opvoering van het blijspel „Corrie maakt een reuzesprong”. U weet nog wel, dat stuk

waarin de hoofdpersonen paardensportliefhebbers waren.

Kennelijk is er van de opvoering veel roep uitgegaan, want het resultaat was, dat de toneelvereniging zes heropvoeringen moest geven, waarvan er inmiddels vier achter de rug zijn. Op 13 januari draaide het in St. Joris te Ridderkerk voor de Landbouwstudieclub en op 19 januari in Amicitia te Lekkerkerk voor de ruitervereniging aldaar. Op 27 en 31 januari volgden opvoeringen voor de personeelsvereniging van Bakovenbouw De Boer en rijvereniging Dubbeldam, beide in hotel „American” te Dordrecht. Van de twee resterende opvoeringen gaat de eerste op 15 februari in gebouw „De Haven” te Alblasterdam voor de Ned. Chr. Vrouwenbond en de tweede op 24 februari voor de personeelsvereniging van Smit Kinderdijk in hun eigen kantine.

En nog is de koek niet op. Meerdere aanvragen zijn binnengekomen om in maart op te treden, maar dat is allemaal nog niet rond. Al met al is het toch verbazend leuk, dat er plotseling zoveel vraag naar ons toneelgezelschap is. Zo'n duw in de rug kunnen ze best gebruiken.

PERSONALIA

Jubilea:

40 JAAR:

- 11- 2 H. de Ruiter, materiaalsorteerder
- 4- 3 W. Erkelens, machine-boorder

25 JAAR:

- 23- 2 G. J. Rijdsdijk, machine-bankwerker

In dienst getreden zijn:

- 27-10 L. A. Buskop, leerling metaalbewerker in de scheepsbouw
- 2-12 R. Arzua Salido, ijzerwerker
- F. Martinez Hernandez, ketelmaker
- 5-12 M. H. Siebelt, praktikant (machinebouw)
- P. Dubbeldam, praktikant (machinebouw)
- 12-12 C. Veenstra, el. lasser
- 19-12 R. Stuurman, leerling koperslager
- 20-12 Mevr. O. Rodriguez Rodriguez, werkster (logiesgebouwen)
- J. Rodriguez Alvarez, el. lasser
- 27-12 W. J. van Asselt, ijzerwerker
- T. Borrel, ijzerwerker
- 2- 1 A. P. Dubbeldam, bankwerker
- J. Venema, bankwerker
- 3- 1 J. B. Hoenderboom, el. lasser
- J. Moerkerken, bankwerker
- 10- 1 Mevr. H. Vazquez Fernandez, werkster (logiesgebouwen)

Gepensioneerd:

- 9-12 C. A. Ouwens, nageltikker
- 30-12 C. van Aalst, aanpikker

Terug uit militaire dienst:

- 2- 1 J. A. Groenendijk, bankwerker

De dienst verlaten hebben:

- 29-11 W. van Everdingen, bankwerker
- 1-12 A. Aded Rivera, brander
- 2-12 P. M. G. Nijenhuis, praktikant (machinebouw)
- 7-12 J. de Ruedas Cobos, bankwerker
- 8-12 J. Moreno Perez, el. lasser
- M. Nunez Amoedo, stellingmaker
- J. Jimenez Gonzalez, bankwerker
- J. C. Lopez Sierra, hakker
- 9-12 A. Caro Perez, elektriciën
- 12-12 J. M. Lopez Martinez, draaier
- J. A. Fernandez Sampedro, bankwerker
- J. Prieto Sanchez, aanhouder
- 14-12 F. Vazquez Oubina, boorder
- H. Bakker, bankwerker
- J. J. Ramos Enciso, bankwerker
- A. Vazquez Martinez, hellingbediende
- B. Pineiro Oubina, el. lasser
- A. Torrubia Martos, transporteur
- L. van Brugge, magazijnbediende
- 15-12 F. Sedano Dona, ketelmaker
- 16-12 A. Abril Perez, koperslager
- M. Vazquez Mira, hellingbediende
- J. M. Lema Fraga, ijzerwerker
- 19-12 R. de la Puebla Baños, el. lasser
- 20-12 J. Rodriguez Molleja, el. lasser
- L. Lopez Rodriguez, el. lasser
- V. de la Cal Velasco, el. lasser
- 23-12 J. Lovert, bankwerker
- R. H. S. Hoogvliets, bankwerker
- S. N. Camelia, brander
- M. V. Miguel, brander
- R. R. Dovale, brander
- S. A. Bernadina, brander
- A. C. Anthony, koperslager

- J. L. Oro Adame, el. lasser
- F. Primo Bravo, ketelmaker
- 27-12 R. Perez Navarro, ijzerwerker
- 29-12 P. C. Mackenbach, praktikant (scheepsbouw)
- 30-12 F. Hessels, koperslager
- F. Durán Cumbreña, boorder
- 31-12 Mevr. P. J. Brouwer-de Gast, kantoorbediende (rekeningenafdeling)
- Mevr. E. F. Ouwens-Biesbroek, typiste (rekeningenafdeling)
- 2- 1 H. van Meerkerk, praktikant (machinebouw)
- 6- 1 J. Garcia Garcia, boorder
- 9- 1 V. Lozano Rubio, brander
- 11- 1 M. Cardalda Pineiro, brander

Gehuwd:

- 16-12 De heer G. de Pee met mej. C. J. van der Ree.
- 30-12 De heer J. H. L. Pluister met mej. T. B. A. Jansen.
- 30-12 De heer J. Sanchez Breijjo met mej. L. H. Saly.

Geboren:

- 6-12 Egbert, zoon van de heer en mevrouw Schmidt-Blanken.
- 7-12 Florus, zoon van de heer en mevrouw Verdoorn-Lodder.
- 7-12 Pieter Marinus, zoon van de heer en mevrouw Van Bodegom-Lalleman.
- 11-12 Lidewij, dochter van de heer en mevrouw Dorsman-Beenhakker.
- 28-12 Johannes, zoon van de heer en mevrouw Grinwis-v. d. Bok.
- 4- 1 Wilhelm, zoon van de heer en mevrouw Simon-van Londen.
- 10- 1 Jannigje Wouterina, dochter van de heer en mevrouw Schop-de Wit.